

عنوان مقاله:

مدیریت بحران در گستره حفاظتی محوطه میراث جهانی بم

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی مدیریت بحران و HSE در شریان های حیاتی، صنایع و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

افشین ابراهیمی - عضو هیئت علمی پژوهشکده حفاظت و مرمت آثار تاریخی- فرهنگی

خلاصه مقاله:

بلافاصله پس از زلزله بم، حادثه در هم ریختن ارگ به عنوان یک فاجعه فرهنگی ملی قلمداد شد. در سازمان میراث فرهنگی کشور از روز بعد از حادثه، ستاد نجات بخشی میراث فرهنگی بم تشکیل گردید تا نخستین تجربه مدیریت بحران در میراث فرهنگی با اتکاء به خردجمعی و بسیج امکانات موجود شکل گیرد. صدور بیانیه بم را که حاصل اجماع نظر گروهی از برجسته ترین کارشناسان جهانی و کارشناسان برجسته صاحب نظر در امر مرمت در ایران بود باید اولین دستاورد ستاد نجات بخشی بم به حساب آورد. این بیانیه پس از برگزاری یکگردهمائی بین المللی که به مدت چهار روز از 29 فروردین تا 1 اردیبهشت 1383 مطابق با 17 تا 20 آوریل 2004 در بم برگزار شد از طرف شرکت کنندگان صادر گردید و طی آن، راهبردهای اضطراری، کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت برای حفاظت از میراث فرهنگی بم موردتوصیه قرار گرفت. به فاصله کوتاهی پس از زلزله، بم و منظر فرهنگی آن در فهرست میراث جهانی در خطر به ثبت رسید. بم تنها شهر است که منظر فرهنگی آن در فهرست میراث جهانی به ثبت رسیده و از این حیث، منحصر بفرد و مایه مباهات است. بر این اساس، تمام آثار حائز ارزشهای تاریخی و فرهنگی در محدوده این اثر میراث جهانی که بالغ بر 23000 هکتار می باشد، اعم از طبیعی یا مصنوع و ملموس یا ناملموس مشمول حفاظت و پاسداری هستند. در حد فاصل آبان 85 تا فروردین 86 در قالب 6 نشست و با حضور 18 ارگان، طرح جامع مدیریت بم و منظر فرهنگی آن تهیه گردید. در تاریخ اسفند 88، طرح جامع مدیریت بم و منظر فرهنگی آن در شورای عالی معماری و شهرسازی کشور به تصویب رسید و برای اجرا به مسئولین استانی و محلی ابلاغ گردید. در تیر ماه 1392 این اثر میراث جهانی بواسطه عملکرد حفاظتی مناسب از فهرست میراث در خطر خارج شد.

کلمات کلیدی:

منظر فرهنگی، محوطه میراث جهانی، بم، مدیریت بحران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/561775>

